

regeringen svigter, og det er i forbindelse med store afskedigelser. Der er det helt klart, at der kan være behov for en tidligere og mere fleksibel indsats end ved det aktstykke, der blev puttet ind i »Flere i arbejde«. Vi håber meget, at regeringen lytter til de her indvendinger, der kommer forskellige steder fra, og målet er jo det samme: hurtigst muligt at få folk i gang igen og dermed spare de passive overførsler.

Der var et spørgsmål omkring jobrotation. Det blev vi jo enige om at forlænge, fordi man ikke havde opbrugt midlerne, men der synes vi, at det ikke står klart nok i bekendtgørelsen. Der skal jo også findes en afløser for jobrotation på et tidspunkt, og der ville vi også gerne byde os til, for det er et unikt redskab, der både tager sigte på at hjælpe de folk, der er ledige, og også hjælpe de virksomheder, der har behov for at få uddannet deres arbejdskraft.

Så har vi et spørgsmål omkring andre aktører, og jeg skal sige også her, at uanset om vi havde fortsat i regeringen, så var der en lang række af de her ting, som vi selv ville have gennemført, men det er jo klart, at vi kigger på, hvordan man kan udforme de ting.

Men også når det drejer sig om andre aktører, er vi jo inde i her, at det er uopdyrket land, det er nyt land for os alle sammen, og derfor skal vi selvfølgelig høste nogle erfaringer. Man er i gang ude i rådene med at lave udbud og prøve at se, om man kan få nogle til at gå ind i det her område og løse den kæmpemæssige opgave.

Kl. 14.00

Jeg skal ikke lægge skjul på, at fra Socialdemokratiets side håber vi, at a-kasserne vil gå meget ind i det her arbejde. Vi synes, det ligger godt for dem, for det er dem, der kender deres medlemmer. Vi håber, at de vil påtage sig den forpligtelse, det er også at sørge for at aktivere og opkvalificere de ledige medlemmer. Vi vil følge udviklingen meget nøje på de her områder.

Jeg har et par andre punkter også, og det drejer sig om virksomhedspraktik og om at underrette koordinationsudvalgene. Der synes vi, at det, som ministeren lægger op til i bekendtgørelsen, er for langt. Vi mener, at der som minimum skal være en månedlig opgørelse.

I den senere tid har spørgsmålet omkring konkurrenceforvridning og fortrængning fra arbejdsmarkedet været nævnt i dagspressen i forbindelse med, at nogle kommuner bruger straksaktivering, standardaktivering – Bodum-sagen har været nævnt. Der vil jeg godt sige, at

vi i Socialdemokratiet ønsker en sikkerhed for, at virksomhedspraktikken i kommunal produktion ikkædt vejledning og opkvalificering ikke medfører konkurrenceforvridning. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at man kan håndtere det her. Det er jo afgørende for en ordentlig udvikling i anvendelsen af aktiveringsinstrumenterne, at ingen på det ordinære arbejdsmarked føler sig truet, og derfor er det vigtigt, at kommunal produktion undgås, i hvert fald i den her forbindelse.

Det er også vigtigt, at beskæftigelsesministeren sikrer, at instrumenterne i den aktive arbejdsmarkedspolitiske indsats faktisk fører den ledige frem mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Al aktivering skal være rettet mod den enkelte person og være individuelt tilpasset mod den enkeltes ønsker, forudsætninger og behov, og der skal være progression i hvert enkelt forløb. Enhver aktivering skal være engagerende, kvalificerende og perspektivrig og altså føre frem mod et ordinært arbejde eller en kompetencegivende uddannelse. Med andre ord skal der være kvalitet i ordningerne, det lægger vi meget vægt på. Det var ét af målene med at afskaffe 75 pct.-aktiveringskravet.

I Socialdemokratiet står vi selvfølgelig bag sådan en form for aktivering, men vi vender os altså imod den der standardaktivering, som ikke tager individuelle hensyn. Derfor er det også vigtigt for os at få en tilkendegivelse fra regeringen om, hvorledes den vil sikre en ordentlig kvalitet i aktiveringen.

Beskæftigelsesministeren har jo brugt sin befojelse i det nye bekendtgørelsesudkast til at fastsætte, hvad der menes med et rimeligt forhold mellem ordinær beskæftigelse og personer i virksomhedspraktik. Derimod er der ikke angivet et eksakt forhold mellem ordinært ansatte og personer i virksomhedspraktik på offentlige arbejdspladser. Vi finder, at der også bør sikres et tilsvarende forhold på offentlige arbejdspladser som på private arbejdspladser.

Som allerede meddelt skal jeg sige, at vi ønsker at få forslagene tilbage til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge Socialdemokraterne – som jeg går ud fra har samme interesse, som vi har i Enhedslisten, nemlig at fagforeningerne har lidt snor i, hvad der foregår rundt omkring, og har lidt snor i, hvor mange ordinære job der bliver